

на Борсасъ (Пореазъ студенъ съвер. вѣтръ). Когато тѣхнитѣ географически понятия се разширили съ земите на съверъ отъ Истеръ (Дунавъ) и тамъ се спрѣщнали съ народъ еднороденъ по обичаи и язикъ съ тракийците, могълъ Херодотъ да каже, че Тракийцитѣ сѫ най-голѣмийтѣ отъ всичките народи на свѣтътъ. Херодотъ, който е писалъ историята си около 450 год. прѣди Р. Хр., има доста ясно понятие за Тракия, като казва въ книга IV 99, че „прѣдъ Скитийската земя е расположена Тракия и се простира до морето“. Споредъ него и други по-горѣ споменати историци знаемъ, че границите на Тракийските жилища сѫ били: на западъ р. Дрина, срѣдното течение на Българска Морава и горна Струма; на югъ Егейско море, на съверъ р. Дунавъ и на истокъ Чирно море. На западъ отъ Тракийцитѣ, между които се причисляватъ и Македонцитѣ, сѫ живѣли Илмпийцитѣ. Отъ имената на Тракийските племена, на съверъ отъ Балканътъ малко сѫ останали; въ тази страна, която по-малко е планиниста и въ широки плоски прѣдгория се спуска къмъ Дунавътъ и изобилва съ плодородни ниви, отдалените племена можеха по-свободно да се разпространятъ. Отъ тѣхъ Гетите въ Херодотовите врѣмена живѣли на съверъ отъ Балканътъ между Чирно море, р. Янтра и Дунавъ; около 4 вѣкъ прѣди Р. Х. тѣ прѣминжали р. Дунавъ и тамъ основали едно силно господарство. На западъ отъ Гетите при рѣките Видъ и Осъмъ (Artanes и Noes) живѣвали Кробизитѣ; тѣ послѣ по на истокъ се прѣселили. Дрѣбното племе на Мизитѣ (Moesi) е сѣдѣло при р. Цибрица (Cibrus). Най-назадъ между р. Искеръ (Oescus) и Дрина се спомѣнуватъ Трибалитѣ, които юнашки се брали противъ нападенията на Одризкий краль Ситалкесъ. Въ римските врѣмена се спомѣнуватъ още Тимахитѣ при р. Тимокъ (Timacus) и Пикенцитѣ при р. Пекъ (Picanus). Поради завоеванията на Келтийските народи, особено на Скордисцитѣ около 300 год. прѣди Р. Хр. Трибалитѣ били истреблены и завзели земята на истокъ отъ Балканътъ (днешна западна България), до гдѣто най-